

[Bjørn Poulsen]

Begrundelse

Spørgeren formoder, at økonomisk svagtstillede grupper uden fast tilknytning til arbejdsmarkedet holdes uden for indkøbsforeninger og lign., f.eks. arbejdsløse, invalidepensionister og folkepensionister.

Da der kun er tale om en formodning, ønsker spørgeren ovennævnte spørgsmål besvaret.

Svar (8/9 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Monopoltilsynet har den 11. november 1987 til mig afgivet en indberetning vedrørende retstilstanden for virksomheders anvendelse af rabatkuponer i markedsføringen. Samtidig blev tilsynets kortlægning af de af spørgeren omtalte rabatter (organiseret rabat) afgivet til mig.

Af kortlægningen fremgår, at der findes 5 egentlige rabatforeninger: *Forbrugsforeningen af 1886* for stats- og kommunalt ansatte, der er en forening med ca. 37.000 medlemmer. For alle med tilknytning til undervisning eller skolevæsen findes *LIC* (Lærernes Indkøbscentral) med 83.000 medlemmer. *Andelselskabet KMS* (Kooperative Marketenderiers Samvirke) er en forening, hvor marketenderier, kantiner, faglige foreninger, fællesklubber og lignende kan optages som medlemmer. Inden for det sidste år er startet to helt nye indkøbsforeninger, en for pensionister – *Pensionisternes Indkøbsring* – og en for studerende – *Focus*. Disse to foreninger vil efter det oplyste blive drevet på privatøkonomisk basis.

Herudover har direktoratet ikke kendskab til egentlige rabatforeninger, men hertil må imidlertid lægges antallet af forbrugere, der i kraft af ansættelsesforhold, medlemskab af andre foreninger end de ovennævnte eller i øvrigt som følge af særlige omstændigheder kan opnå organiseret rabat. Det antal forbrugere, der hermed inddrages i kredsen af modtagere af organiseret eller hertil svarende rabat, lader sig ikke beregne eller skønne på det foreliggende grundlag. De i forbindelse med kortlægningen indhentede oplysninger antyder imidlertid, at disse sidstnævnte former for organiseret rabat er særdeles udbredt, og at modtagerne/de potentielle modtagere af sådan rabat udgør et endog meget betydeligt antal. Oplysningerne tyder i øvrigt på, at jo større og mere kendt en virksomhed er (herunder målt på dens betydel-

ning i lokalsamfundet), jo lettere er adgangen for dens personale til at få rabat.

Spm. nr. S 350

Til *industriministeren* (30/8 88) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Vil ministeren give en vurdering af Monopoltilsynets muligheder for at kontrollere prisfastsættelsen set i lyset af den omsiggribende skjulte rabatgivning?«

Begrundelse

Det må være i alle brugeres interesse at få oplyst, hvorvidt Monopoltilsynet er i stand til effektivt at kontrollere prisfastsættelsen, når oplysninger om rabatordninger ikke er kendte.

Svar (8/9 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Efter de gældende bestemmelser i monopolloven og pris- og avanceloven findes der ikke regler om forhåndsgodkendelse af priser eller prisforhøjelser, og lovgivningen indeholder heller ikke bestemmelser, der generelt påbyder virksomheder at benytte bestemte kalkulationsregler.

Monopoltilsynet kan efter de almindelige regler herom i lovgivningen efterfølgende give konkrete påbud vedrørende virksomheders prisfastsættelse, men udgangspunktet for en vurdering heraf vil være, om den enkelte virksomhed alt i alt opnår en urimelig indtjening på de omhandlede varer eller der på det pågældende vareområde kan konstateres en inflationær prisudvikling eller tendens hertil.

Tilsynet følger løbende pris- og avanceudviklingen på markedsområder med væsentlige konkurrencebegrænsninger eller inden for konkurrencebeskyttede erhverv (herunder de liberale erhverv). Til brug ved denne administration har Monopoltilsynet hjemmel til at indhente alle sådanne oplysninger, som tilsynet skønner nødvendige for dets virksomhed, herunder eventuelt på stedet at foretage de fornødne undersøgelser, jf. monopollovens § 15, stk. 1.

Spm. nr. S 351

Til *industriministeren* (30/8 88) af:

Bjørn Poulsen (SF):